

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 24. junija 2015**

Kazalo

Pravni okvir	4
Dejansko stanje	6
Predlogi strank	9
Dopustnost nasprotne pritožbe družbe Weichert v zadevi C-293/13 P	10
Trditve strank	10
Presoja Sodišča	10
Pritožba družbe Del Monte v zadevi C-293/13 P	11
Interes družbe Weichert za vložitev odgovora na pritožbo	11
Trditve strank	11
Presoja Sodišča	11
Prvi pritožbeni razlog v zadevi C-293/13 P: neobstoj gospodarske enote, sestavljene iz družb Del Monte in Weichert, v kršitvenem obdobju	11
Trditve strank	11
Presoja Sodišča	13
Drugi pritožbeni razlog v zadevi C-293/13 P: izkrivljanje dokazov	17
Trditve strank	17
Presoja Sodišča	19
Tretji pritožbeni razlog v zadevi C-293/13 P: dokazno breme	20

* * Jezik postopka: angleščina.

Trditve strank	20
Presoja Sodišča	21
Četrti pritožbeni razlog v zadevi C-293/13 P: načelo in dubio pro reo	21
Trditve strank	21
Presoja Sodišča	22
Peti pritožbeni razlog v zadevi C-293/13 P: neobstoj enotne in trajajoče kršitve	22
Trditve strank	22
Presoja Sodišča	23
Pritožba Komisije v zadevi C-294/13 P	24
Interes družbe Weichert za vložitev odgovora na pritožbo	24
Trditve strank	24
Presoja Sodišča	24
Prvi pritožbeni razlog v zadevi C-294/13 P: obstoj pravne obveznosti družbe Weichert, da zagotovi informacije Komisiji	24
Trditve strank	24
Presoja Sodišča	26
Drugi pritožbeni razlog v zadevi C-294/13 P: neobstoj gospodarske enote, sestavljene iz družb Del Monte in Weichert, med upravnim postopkom	26
Nasprotni pritožbi družb Weichert in Del Monte v zadevi C-294/13 P	27
Trditve strank	27
Presoja Sodišča	27
Spor na prvi stopnji	28
Stroški	28

„Pritožba — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg banan — Usklajevanje pri določanju referenčnih cen — Pojem ‚gospodarska enota‘, ki jo sestavljata dve družbi — Pojem ‚odločilen vpliv‘ — Pripis odgovornosti za ravnanje ene družbe drugi — Izkrivljanje dokazov — Dokazno breme — Načelo in dubio pro reo — Pojem ‚enotna in trajajoča kršitev‘ — Pojem ‚uskajeno ravnanje‘ — Pojem ‚kršitev kot cilj‘ — Podjetja, ki so udeleženci omejevalnega sporazuma — Sporočanje informacij Komisiji — Pravna obveznost — Obseg — Privilegij zoper samoobtožbo — Intervenientka na prvi stopnji — Nasprotna pritožba — Dopustnost“

V združenih zadevah C-293/13 P in C-294/13 P,

zaradi pritožb na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vloženih 24. maja 2013,

Fresh Del Monte Produce Inc., s sedežem v George Townu, Kajmanski otoki (Združeno kraljestvo), ki jo zastopata B. Meyring, odvetnik, in L. Suhr, odvetnik, z naslovom za vročanje v Luxembourg, u

pritožnica,

drugi stranki v postopku sta

Evropska komisija, ki jo zastopajo A. Biolan, M. Kellerbauer in P. Van Nuffel, agenti, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka na prvi stopnji (C-293/13P),

Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG, s sedežem v Hamburgu (Nemčija), ki jo zastopajo K. Smith, QC, C. Humpe in S. Kon, solicitors,

intervenientka na prvi stopnji (C-293/13 P),

in

Evropska komisija, ki jo zastopajo A. Biolan, M. Kellerbauer in P. Van Nuffel, agenti, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

pritožnica,

drugi stranki v postopku sta

Fresh Del Monte Produce Inc., s sedežem v George Townu, Kajmanski otoki (Združeno kraljestvo), ki jo zastopata B. Meyring, odvetnik, in L. Suhr, odvetnik, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka na prvi stopnji,

Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG, s sedežem v Hamburgu (Nemčija), ki jo zastopajo K. Smith, QC, C. Humpe in S. Kon, solicitors,

intervenientka na prvi stopnji (C-294/13 P),

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, K. Lenaerts, podpredsednik Sodišča, v funkciji sodnika senata, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev (poročevalec) in J. L. da Cruz Vilaça, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: V. Tourrès, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 9. oktobra 2014,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 11. decembra 2014

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Družba Fresh Del Monte Produce Inc. (v nadaljevanju: Del Monte) s pritožbo v zadevi C-293/13 P predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije Fresh Del Monte Produce/Komisija (T-587/08, EU:T:2013:129, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to zavrnilo njeno tožbo za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C (2008) 5955 final z dne 15. oktobra 2008 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] (Zadeva COMP/39.188 – Banane) (v nadaljevanju: sporna odločba) in ugodilo njenemu predlogu za znižanje globe, ki ji je bila naložena s to odločbo.
- 2 Družba Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG (v nadaljevanju: Weichert) z nasprotno pritožbo predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe.
- 3 Evropska komisija s pritožbo v zadevi C-294/13 P predlaga razveljavitev točke 1 izreka izpodbijane sodbe, s katero je Splošno sodišče odločilo o znižanju globe, ki je bila družbi Del Monte naložena s sporno odločbo.
- 4 Družbi Del Monte in Weichert z nasprotnima pritožbama v zadevi C-294/13 P predlagata – če bi Sodišče ugodilo pritožbi Komisije v tej zadevi – razveljavitev izpodbijane sodbe v delu, v katerem je Splošno sodišče razsodilo, da se ne moreta sklicevati na privilegij zoper samoobtožbo, in znižanje globe, ki jima je bila solidarno naložena.

Pravni okvir

- 5 Člen 18 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101 PDEU] in [102 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205), naslovljen „Zahteve po informacijah“, v odstavkih od 1 do 4 določa:
 - „1. Za izpolnjevanje nalog, ki jih nalaga ta uredba, Komisija lahko z enostavnim zahtevkom ali z odločbo zahteva od podjetij in podjetniških združenj, da ji predložijo vse potrebne informacije.
 2. Kadar pošilja podjetjem ali podjetniškim združenjem enostavni zahtevek za informacije, Komisija navede pravno podlago in namen zahteve, podrobno navede, katere informacije zahteva, ter določi rok, v katerem mora informacije prejeti, in sankcije, ki jih predvideva člen 23 za predložitev netočnih ali zavajajočih informacij.
 3. Kadar Komisija zahteva predložitev podatkov od podjetij in podjetniških združenj z odločbo, navede pravno podlago in namen zahteve, podrobno navede, katere informacije zahteva, in določi rok, v katerem mora informacije prejeti. Prav tako navede sankcije, ki jih predvideva člen 23, in navede ali naloži sankcije, ki jih predvideva člen 24. Poleg tega navede pravico Sodišča do pritožbe zoper odločbo.
 4. Lastniki podjetij ali njihovi predstavniki in pri pravnih osebah družbe ali združenja, ki niso pravne osebe, osebe, ki so z zakonom ali statutom pooblašcene, da jih zastopajo, predložijo zahtevane informacije v imenu zadevnega podjetja ali podjetniškega združenja. V skladu s predpisi pooblašчени odvetniki lahko predložijo informacije v imenu svojih strank. Ti nosijo polno odgovornost, da so informacije popolne, pravilne in nezavajajoče.“
- 6 Člen 23 navedene uredbe, naslovljen „Globe“, v odstavku 1(a) in (b) določa:
 - „Komisija lahko podjetjem in podjetniškem združenjem z odločbo določi globe, ki ne presegajo 1 % skupnega prometa v predhodnem poslovnem letu, kadar naklepno ali iz malomarnosti:
 - (a) na zahtevo v skladu s členom 17 ali členom 18(2) predložijo napačne ali zavajajoče podatke;

(b) v odgovoru na zahtevo, postavljeno z odločbo v skladu s členom 17 ali členom 18(3), predložijo napačne, nepopolne ali zavajajoče podatke ali teh podatkov ne predložijo v zahtevanem roku“.

7 Člen 24 te uredbe, naslovljen „Periodične denarne kazni“, v odstavku 1(d) določa:

„Komisija lahko z odločbo naloži podjetjem ali podjetniškim združenjem periodične denarne kazni, ki ne presegajo 5 % povprečnega dnevnega prometa v predhodnem poslovnem letu na dan in so izračunane od dneva, določenega z odločbo, zato da jih prisilijo k:

[...]

(d) predložitvi popolnih in točnih informacij, ki jih zahteva odločba, sprejeta v skladu s členom 17 ali členom 18(3)“.

8 Točke od 20 do 23 Obvestila Komisije o imuniteti pred globami in zmanjševanju glob v primerih kartelov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 155, v nadaljevanju: obvestilo o prizanesljivosti iz leta 2002) določajo:

„B. ZMANJŠANJE GLOBE

20. Podjetja, ki ne izpolnjujejo pogojev iz oddelka A zgoraj, so lahko upravičena do pravice do zmanjšanja sleherne globe, ki bi jim bile sicer naložene.

21. Da bi bilo podjetje do tega upravičeno, mora Komisiji zagotoviti dokaze o domnevni kršitvi, ki predstavljajo znatno dodano vrednost glede na dokaze, ki jih Komisija že ima, in mora prekiniti svoje sodelovanje v kršitvi, na katero se sumi, najkasneje ob času, ko predloži dokaze.

22. Koncept „dodane vrednosti“ se nanaša na obseg, v katerem zagotovljeni dokazi okrepijo, po svoji naravi in/ali stopnji podrobnosti, možnost Komisije, da dokaže zadevna dejstva. Pri tej oceni bo Komisija na splošno menila, da imajo pisni dokazi, ki izvirajo iz časovnega obdobja, na katerega se nanašajo dejstva, večjo vrednost kot naknadno ugotovljeni dokazi. Podobno se šteje, da imajo dokazi, ki so neposredno povezani z zadevnimi dejstvi, na splošno večjo vrednost kot tisti, ki so z njimi samo posredno povezani.

23. Komisija bo v vsaki dokončni odločbi, ki jo sprejme ob koncu upravnega postopka, odločila:

(a) ali so dokazi, ki jih je zagotovilo podjetje, predstavljali znatno dodano vrednost glede na dokaze, ki jih je Komisija ob istem času že imela;

(b) raven zmanjšanja, do katere bo upravičeno podjetje, glede na globo, ki bi bila sicer naložena, kot sledi. Za:

— prvo podjetje, ki izpolni pogoje iz točke 21: 30–50 % zmanjšanje,

— drugo podjetje, ki izpolni pogoje iz točke 21: 20–30 % zmanjšanje,

— nadaljnja podjetja, ki izpolnijo pogoje iz točke 21: do 20 % zmanjšanje.

Da bi Komisija določila raven zmanjšanja znotraj vsakega od teh razredov, bo upoštevala čas, ob katerem so bili predloženi dokazi, ki izpolnjujejo pogoj iz točke 21, in stopnjo, do katere le-ti predstavljajo dodano vrednost. Prav tako lahko upošteva obseg in trajnost sodelovanja podjetja po datumu predložitve.

Poleg tega, če podjetje zagotovi dokaze, ki se nanašajo na dejstva, za katera Komisija prej ni vedela, in ki se neposredno nanašajo na težo ali trajanje domnevnega kartela, Komisija teh elementov ne bo upoštevala pri določanju globe, ki naj se naloži podjetju, ki je te dokaze zagotovilo.“

Dejansko stanje

- 9 Za potrebe tega postopka je mogoče dejansko stanje, kot je navedeno v točkah od 1 do 35 izpodbijane sodbe, povzeti tako.
- 10 Skupina Fresh Del Monte Produce je eden največjih vertikalno povezanih proizvajalcev, trgovinskih posrednikov in distributerjev svežega ter sveže narezanega sadja in zelenjave ter eden glavnih proizvajalcev in distributerjev pripravljenega sadja in zelenjave, sokov, osvežilnih pijač, prigrizkov in sladic v Evropi, Združenih državah, na Bližnjem vzhodu in v Afriki. Svoje proizvode – zlasti banane – trži po vsem svetu pod znamko Del Monte.
- 11 Del Monte je končna matična družba skupine Fresh Del Monte Produce. Ta se ukvarja s trženjem banan v Evropi prek številnih hčerinskih družb v popolni lasti, med drugim prek družb Del Monte (Germany) GmbH in Del Monte (Holland) BV.
- 12 Weichert je bila v času dejanskega stanja komanditna družba nemškega prava, ki se je ukvarjala pretežno s trženjem banan, ananasa in drugega eksotičnega sadja v severni Evropi. Družba Del Monte je imela od 24. junija 1994 do 31. decembra 2002 posredno 80-odstotni delež v družbi Weichert prek svoje hčerinske družbe v popolni lasti Westeuropa-Amerika-Linie GmbH (v nadaljevanju: WAL). Družba Weichert je bila do 31. decembra 2002 ekskluzivni distributer banan Del Monte za severno Evropo.
- 13 Glede tega je Komisija v točkah 382 in 383 sporne odločbe ugotovila, da je bila družba Weichert partnerstvo med družbo Del Monte kot komanditistko in najprej D. W. ter nato od marca 1999 družino Weichert kot družbeniki komplementarji. Zlasti je navedla, da je bilo poslovno razmerje med družbeniki tega skupnega podjetja vzpostavljeno s sporazumom o združitvi, v katerem naj bi se določili statut komanditne družbe ter natančneje nadzorni in upravni mehanizmi (v nadaljevanju: sporazum o združitvi), ter s sporazumom o ekskluzivni distribuciji v zvezi z bananami, ki jih je dobavljala družba Del Monte za uvoz v Skupnost (v nadaljevanju: sporazum o distribuciji).
- 14 Družba Chiquita Brands International Inc. (v nadaljevanju: Chiquita) je 8. aprila 2005 na podlagi obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 vložila prošnjo za prizanesljivost.
- 15 Komisija je 3. maja 2005 družbi priznala pogojno prizanesljivost v skladu s točko 8(a) navedenega obvestila.
- 16 Komisija je 20. julija 2007 med drugim na družbe Chiquita, Dole Food Company Inc. (v nadaljevanju: Dole), Del Monte in Weichert naslovila obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah.
- 17 Komisija je 15. oktobra 2008 sprejela sporno odločbo, v točkah od 1 do 3 obrazložitve katere je ugotovila, da so naslovnice te odločbe sodelovale pri usklajenem ravnanju, pri katerem so usklajevale svoje referenčne cene banan, ki so se od 1. januarja 2000 do 31. decembra 2002 tržile v severni Evropi, in sicer v Belgiji, na Danskem, Finskem, v Nemčiji, Luksemburgu, na Nizozemskem, v Avstriji, na Finskem in Švedskem.

- 18 Iz točk 104 in 107 obrazložitve sporne odločbe je razvidno, da so družbe Chiquita, Dole in Weichert referenčne cene za svojo znamko določale tedensko, v obravnavanem primeru ob četrtnih zjutraj, in jih sporočile strankam. Izraz „referenčna cena“ se je običajno nanašal na referenčne cene za zelene banane, referenčne cene za rumene banane pa so bile običajno sestavljene iz t. i. „zelene“ ponudbe s prišteto pristojbino za zorenje.
- 19 Komisija v točkah 34 in 104 sporne odločbe ugotavlja, da so se „dejanske cene“ lahko določale s tedenskimi pogajanjmi, v obravnavanem primeru ob četrtnih popoldne ali pozneje, ali pa z izvajanjem pogodb o dobavi po vnaprej določenih cenovnih formulah z navedbo fiksne cene ali z določanjem cene glede na referenčno ceno prodajalca ali konkurenta ali drugo referenčno ceno, kot je „cena Aldi“. Maloprodajna veriga Aldi je vsak četrtek med 11.00 in 11.30 prejela ponudbe dobaviteljev in nato pripravila nasprotni predlog, to je „ceno Aldi“, cena, po kateri je plačevala dobaviteljem, pa je bila običajno določena ob približno 14.00. „Cena Aldi“ se je od drugega polletja 2002 začela vse bolj uporabljati kot kazalnik za izračun cene banan pri nekaterih drugih transakcijah, zlasti pri bananah z znamko.
- 20 Komisija v točkah od 51 do 210 obrazložitve sporne odločbe pojasnjuje, da so se njene naslovnice dvostransko dogovarjale pred določanjem cen in pri tem razpravljale o dejavnikih pri določanju cen banan, to je dejavnikih, ki so se nanašali na referenčno ceno za prihodnji teden, razpravljale pa so tudi o gibanjih cen oziroma si jih razkrivale, ali pa so izmenjevale podatke o referenčnih cenah za prihodnji teden. Ti pogovori so potekali, preden so zadevna podjetja določila svoje referenčne cene, običajno ob sredah, vsi pa so se nanašali na prihodnje referenčne cene.
- 21 Komisija je v točkah 56 in 57 sporne odločbe ugotovila, da se je družba Dole tako dvostransko dogovarjala z družbama Chiquita in Weichert. Družba Chiquita je bila seznanjena s pogovori, ki so potekali pred določanjem cen, ali je vsaj pričakovala obstoj takih dogovorov med družbama Dole in Weichert.
- 22 Iz točke 54 obrazložitve sporne odločbe je razvidno, da je bil cilj navedenih dvostranskih pogovorov, ki so potekali pred določanjem cen, zmanjšanje negotovosti v zvezi z ravnanjem podjetij glede referenčnih cen, ki so jih morala določiti ob četrtnih dopoldne.
- 23 Komisija v točkah od 198 do 208, 227, 247 in od 273 do 277 obrazložitve sporne odločbe navaja, da so si zadevna podjetja po določitvi referenčnih cen v četrtek zjutraj dvostransko izmenjala te cene. S to poznejšo izmenjavo informacij so lahko nadzirala posamezne odločitve o cenah glede na pogovore, ki so potekali pred določanjem cen, in okrepila svoje sodelovanje.
- 24 Komisija v točki 115 obrazložitve sporne odločbe ocenjuje, da so se referenčne cene uporabljale vsaj kot tržni signali, trendi in/ali podatki v zvezi s predvidenim gibanjem cen banan, poleg tega pa so bile pomembne za trženje banan in dosežene cene. Cena je bila poleg tega pri nekaterih transakcijah neposredno povezana z referenčno ceno na podlagi formul, ki so temeljile na referenčnih cenah.
- 25 Iz točk 228 in 229 obrazložitve sporne odločbe je razvidno, da so morala po mnenju Komisije zadevna podjetja pri odločanju o svojem ravnanju na trgu nujno upoštevati prejete informacije konkurentov, kar sta podjetji Chiquita in Dole tudi izrecno priznala.
- 26 Komisija v točkah 54 in 271 obrazložitve sporne odločbe ugotavlja, da so pogovori, ki so pred določanjem cen potekali med podjetjema Dole in Chiquita ter podjetjema Dole in Weichert, lahko vplivali na cene, ki so jih zaračunali gospodarski subjekti, da so se nanašali na določanje cen ter da so vodili v usklajeno ravnanje, katerega cilj je bil omejiti konkurenco v smislu člena 81 ES.

- 27 Navedena institucija v točki 258 obrazložitve sporne odločbe meni, da vsi tajni dogovori, opisani v tej odločbi, sestavljajo enotno in trajajočo kršitev, katere cilj je omejiti konkurenco v Skupnosti v smislu člena 81 ES. Podjetji Chiquita in Dole naj bi bili odgovorni za enotno in trajajočo kršitev v celoti, podjetje Weichert pa le za tisti del, ki zadeva tajne dogovore s podjetjem Dole.
- 28 Ker naj bi bil za severnoevropski trg banan značilen velik tržni obseg v državah članicah in ker naj bi tajne prakse zajemale velik del Unije, Komisija na podlagi tega v točkah od 333 do 338 obrazložitve izpodbijane odločbe ugotavlja, da so navedeni dogovori pomembno vplivali na trgovino med državami članicami.
- 29 Potem ko je Komisija ugotovila, da je podjetje Del Monte z družbeniki komplementarji podjetja Weichert lahko odločilno vplivalo na način vodenja poslov podjetja Weichert in da je v kršitvenem obdobju dejansko tako vplivalo, v točkah 384 in od 432 do 434 ocenjuje, da družbi Del Monte in Weichert sestavljata gospodarsko enoto, saj naj zadnjenavedena družba ne bi neodvisno odločala o svojem ravnanju na trgu. Družbi Del Monte in Weichert sta bili zato razglašeni za „solidarno“ odgovorni za kršitev člena 81 ES, ugotovljeno v sporni odločbi.
- 30 Komisija je za določitev zneska glob uporabila Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe (ES) št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2, v nadaljevanju: Smernice) in obvestilo o prizanesljivosti iz leta 2002.
- 31 Določila je osnovni znesek globe, ki se naloži in zajema od 0 % do 30 % vrednosti zadevne prodaje podjetja glede na stopnjo teže kršitve, pomnoženo s številom let trajanja sodelovanja podjetja pri kršitvi, in dodaten znesek, ki zajema od 15 % do 25 % vrednosti prodaje, da bi se podjetja odvrnila od nezakonitega ravnanja.
- 32 Osnovni znesek globe, ki se naloži, je bil pri vseh naslovnih sporne odločbe znižan za 60 % zlasti zato, ker se je usklajevanje nanašalo na referenčne cene. Dodatno znižanje za 10 % je bilo odobreno družbi Weichert, ki ni bila seznanjena s pogovori, ki so potekali med družbama Dole in Chiquita pred določanjem cen.
- 33 Družbi Chiquita je bila na podlagi obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 odobrena imuniteta pred globami. V zvezi z družbami Dole, Del Monte in Weichert ni bilo drugih prilagoditev.
- 34 Sporna odločba med drugim določa:

„Člen 1

Naslednja podjetja so kršila določbe člena 81 [ES], saj so sodelovala pri usklajenem ravnanju za določitev referenčnih cen banan:

- [Chiquita], od 1. januarja 2000 do 1. decembra 2002;
- [...]
- [Dole], od 1. januarja 2000 do 31. decembra 2002;
- Dole Fresh Fruit Europe OHG, od 1. januarja 2000 do 31. decembra 2002;
- [Weichert], od 1. januarja 2000 do 31. decembra 2002;
- [Del Monte], od 1. januarja 2000 do 31. decembra 2002.

Kršitev je zajemala te države članice: Avstrijo, Belgijo, Dansko, Finsko, Nemčijo, Luksemburg, Nizozemsko in Švedsko.

Člen 2

Za kršitev, na katero se nanaša člen 1, se naložijo te globe:

- [Chiquita], Chiquita International Ltd, Chiquita International Services Group NV in Chiquita Banana Company BV, solidarno: 0 EUR;
- [Dole] in Dole Fresh Fruit Europe OHG, solidarno: 45.600.000 EUR;
- [Weichert] in [Del Monte], solidarno: 14.700.000 EUR;

[...]“

- 35 Družba Del Monte je 31. decembra 2008 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti sporne odločbe in, podredno, znižanje globe, ki ji je bila naložena s to odločbo.
- 36 Družba Weichert je 9. aprila 2009 vložila predlog za intervencijo v tej zadevi v podporo predlogom družbe Del Monte. Splošno sodišče je 17. februarja 2010 temu predlogu ugodilo.
- 37 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo zavrnilo predlog družbe Del Monte za razglasitev ničnosti sporne odločbe in ugodilo predlogu za znižanje globe, ki ji je bila s to odločbo naložena, tako da jo je določilo na 8,82 milijona EUR.

Predlogi strank

38 Družba Del Monte Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo in razglasi sporno odločbo za nično v delu, v katerem se nanaša nanjo;
- zavrne pritožbo Komisije v zadevi C-294/13 P ali, podredno, razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem je Splošno sodišče v točki 839 te sodbe razsodilo, da se ni mogoče sklicevati na pravico do molka v položajih, v katerih je Komisija poslala enostavni zahtevek za informacije, in zadevo vrne v odločanje Splošnemu sodišču, da bi se odločilo o vprašanjih, ali imajo izjave, ki jih je zahtevala Komisija, naravo samoobtožbe in ali je treba zato družbama Weichert in Del Monte znižati globo, in
- Komisiji naloži plačilo stroškov vseh postopkov in stopenj.

39 Družba Weichert Sodišču predlaga, naj:

- zavrne pritožbo družbe Del Monte v zadevi C-293/13 P v delu, v katerem se nanaša na odgovornost družbe Del Monte kot matične družbe, ji ugoditi v delu, v katerem se nanaša na enotno in trajajočo kršitev, v celoti razveljavi izpodbijano sodbo in razglasi sporno odločbo za nično;
- podredno, razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem je z njo sporna odločba potrjena glede enotne in trajajoče kršitve, in globo, naloženo družbama Del Monte in Weichert, zniža tako, da bo to odražalo razglasitev sporne odločbe o enotni in trajajoči kršitvi za nično;

- če bi moralo Sodišče ugoditi pritožbi Komisije v zadevi C-294/13 P, izpodbijano sodbo razveljavi v delu, v katerem je z njo ugotovljeno, da se družba Weichert ne more sklicevati na privilegij zoper samoobtožbo, in globo, ki je bila solidarno naložena družbama Weichert in Del Monte, zniža tako, da se bo upoštevalo to, da je družba Weichert z odgovori na zahteve za informacije sodelovala v obsegu, ki presega njeno zakonsko obveznost, in
 - Komisiji naloži plačilo stroškov vseh postopkov in stopenj.
- 40 Komisija Sodišču predlaga, naj:
- zavrne pritožbo v zadevi C-293/13 P in nasprotno pritožbo družbe Del Monte v zadevi C-294/13 P;
 - zavrne nasprotni pritožbi družbe Weichert v zadevah C-293/13 P in C-294/13 P;
 - razveljavi točko 1 izreka izpodbijane sodbe in dokončno odloči o sporu ter
 - družbama Del Monte in Weichert naloži plačilo stroškov različnih postopkov.
- 41 S sklepom predsednika Sodišča z dne 22. aprila 2014 sta bili zadevi C-293/13 P in C-294/13 P združeni za ustni postopek in izdajo sodbe.

Dopustnost nasprotne pritožbe družbe Weichert v zadevi C-293/13 P

Trditve strank

- 42 Komisija trdi, da ker tožba družbe Weichert zoper sporno odločbo ni bila vložena pravočasno, je ta odločba zanjo postala dokončna, tako da naj ta nasprotna pritožba ne bi mogla preprečiti zavezujočega učinka te odločbe nanjo. Razveljavitev izpodbijane sodbe in razglasitev ničnosti sporne odločbe v delu, v katerem se nanašata na družbo Del Monte, naj bi bila celo v nasprotju z interesi družbe Weichert, saj naj bi bila ta v tem primeru edina odgovorna za plačilo naložene globe.
- 43 Družba Del Monte tako kot Komisija meni, da mora Sodišče preizkusiti dopustnost nasprotne pritožbe družbe Weichert.
- 44 Družba Weichert poudarja, da ji je Splošno sodišče dovolilo intervencijo v sporu z ugotovitvijo, da ima neposredni in dejanski interes za rešitev spora in da torej rešitev zadeve nanjo neposredno vpliva. Splošno sodišče naj bi glede tega poudarilo, da sta se v sporni odločbi družbi Del Monte in Weichert šteli za gospodarsko enoto in jima je bilo zaradi kršitve, povezane z ravnanjem družbe Weichert, naloženo solidarno plačilo globe. Ti preudarki naj bi bili prav tako upoštevni v okviru nasprotne pritožbe.

Presoja Sodišča

- 45 Kot je poudarila Komisija, bi bila razveljavitev izpodbijane sodbe in razglasitev ničnosti sporne odločbe v delu, v katerem se nanašata na družbo Del Monte, v nasprotju z interesi družbe Weichert, saj bi bila ta v tem primeru edina odgovorna za plačilo s sporno določbo naložene globe, ki je zanjo postala dokončna.
- 46 V skladu z ustaljeno sodno prakso pa je predpostavka za obstoj pravnega interesa pritožnice to, da lahko pritožba zaradi svojega izida prinese korist za stranko, ki jo je vložila (sodba Francija/Organizacija Mudžahidov iranskega ljudstva, C-27/09 P, EU:C:2011:853, točka 43 in navedena sodna praksa).

- 47 Zato je treba ugotoviti, da nasprotna pritožba družbe Weichert v zadevi C-293/13 P, ki se nanaša na razveljavitev izpodbijane sodbe in razglasitev ničnosti sporne odločbe v delu, v katerem se nanašata na družbo Del Monte, pri čemer to ne more koristiti družbi Weichert, ni dopustna.

Pritožba družbe Del Monte v zadevi C-293/13 P

Interes družbe Weichert za vložitev odgovora na pritožbo

Trditve strank

- 48 Komisija poudarja, da je interes družbe Weichert za intervencijo v postopku, v katerem je bila izdana izpodbijana sodba, izpodbijala z obrazložitvijo, da tožba družbe Weichert zoper sporno odločbo ni bila vložena pravočasno in da je ta odločba postala dokončna za družbo Weichert, tako da naj pritožba družbe Del Monte ne bi mogla preprečiti zavezujočega učinka te odločbe nanjo. S temi preudarki je Komisija izpodbijala interes družbe Weichert za vložitev odgovora na pritožbo.
- 49 Družba Del Monte tako kot Komisija meni, da mora Sodišče preizkusiti interes družbe Weichert za predložitev odgovora na pritožbo. Poleg tega kritizira to, da družba Weichert kot intervenientka uporablja pritožbo družbe Del Monte za obrambo svojega stališča in Sodišče poziva k osredotočenju svojega preizkusa na vprašanja, ki jih je postavila.
- 50 Družba Weichert nasprotuje trditvam Komisije in družbe Del Monte.

Presoja Sodišča

- 51 V skladu s členom 172 Poslovnika Sodišča lahko vsaka stranka v zadevi pred Splošnim sodiščem, na katero se nanaša pritožba, ki ima interes za ugoditev pritožbi ali njeno zavrnitev, v dveh mesecih od vročitve pritožbe vloži odgovor nanjo.
- 52 V obravnavanem primeru je v nasprotju s tem, kar očitno menita Komisija in družba Del Monte, jasno, da ima družba Weichert interes za zavrnitev pritožbe družbe Del Monte v zadevi C-293/13 P. Ker namreč družba Weichert sporne odločbe ni izpodbijala pravočasno, tako da je ta zanjo postala dokončna, bo morala, če bi moralo Sodišče ugoditi pritožbi družbe Del Monte v zadevi C-293/13 P, naloženo globo plačati sama, ne pa solidarno z družbo Del Monte.
- 53 Zato je treba ugotoviti, da ima družba Weichert interes za vložitev odgovora na pritožbo.

Prvi pritožbeni razlog v zadevi C-293/13 P: neobstoj gospodarske enote, sestavljene iz družb Del Monte in Weichert, v kršitvenem obdobju

Trditve strank

- 54 Družba Del Monte Splošnemu sodišču očita, da jo je štelo za odgovorno za ravnanje družbe Weichert kot njeno matično družbo.
- 55 Prvič, družba Del Monte poudarja, da sta Komisija in Splošno sodišče priznala, da družba Weichert ni vedno sledila njenim navodilom in da ni nujno, da bi odločitve družbe Weichert o cenah ustrezale pričakovanjem družbe Del Monte. Družba Weichert naj zato v glavnem ne bi uporabljala navodil, ki ji jih je dajala družba Del Monte, tako da naj na podlagi tega ne bi bilo mogoče ugotoviti obstoja odločilnega vpliva.

- 56 Zlasti naj ne bi bila utemeljena trditev iz točke 208 izpodbijane sodbe, da iz dokazov iz spisa ni mogoče sklepati, da družba Weichert na splošno ni ravnala v skladu z navodili družbe Del Monte. Odločilno merilo naj bi bilo namreč vprašanje, ali je družba Weichert v glavnem sledila tem navodilom ali pa je odločitve o cenah sprejemala povsem samostojno.
- 57 Zadevni dokazi pa naj bi se nanašali na primere, v katerih je družba Weichert svoje ravnanje določala samostojno in v nasprotju s pričakovanji družbe Del Monte. Tudi če bi bile druge odločitve družbe Weichert na splošno v skladu s pričakovanji družbe Del Monte, kar naj ne bi bilo res, naj to ne bi vplivalo na neodvisnost družbe Weichert.
- 58 Družba Del Monte poleg tega v točkah 233, 237 in 240 izpodbijane sodbe poudarja, da je Splošno sodišče priznalo, da je družba Weichert trikrat dala navodila zunanjim svetovalcem, naj branijo njene interese proti družbi Del Monte. Vendar naj bi v točki 236 izpodbijane sodbe ugotovilo, da to, da družba Del Monte družbi Weichert ni mogla preprečiti, da bi ta branila svoje interese, ne kaže na nezmožnost družbe Del Monte, da bi odločilno vplivala na družbo Weichert. Ta ugotovitev naj bi bila tako v nasprotju z ustaljeno sodno prakso glede odgovornosti matične družbe, saj naj priznanje, da je družba Weichert pri takih bistvenih vprašanjih ravnala samostojno, ne bi bilo združljivo z obstojem skupnega nadzora družbe Del Monte in komplementarjev družbe Weichert nad družbo Weichert.
- 59 Drugič, družba Del Monte meni, da je Splošno sodišče ugotovilo zgolj nekaj dejavnikov, ki so po njegovem mnenju družbi Del Monte omogočili določen vpliv na družbo Weichert. Vendar naj Splošno sodišče nikoli ne bi ugotovilo, da je bil ta vpliv odločilen in da je družba Weichert v glavnem sledila navodilom družbe Del Monte.
- 60 Glede tega, prvič, družba Del Monte trdi, da je bila kot komanditistka po nemškem pravu izključena iz funkcij uprave in nikakor ni mogla določati upravljanja družbe Weichert.
- 61 Najprej naj bi v skladu s členom 7(1) sporazuma o združitvi lahko nasprotovala le ukrepom, ki niso sprejeti v okviru rednega poslovanja. Dalje, nobeden od ukrepov iz člena 7(2) in (3) sporazuma o združitvi naj ne bi spadal v okvir rednega poslovanja družbe Weichert niti naj ne bi bil povezan z ravnanjem družbe Weichert na trgu.
- 62 Nazadnje, glede možnosti družbe Del Monte, da kadar koli skliče skupščino družbenikov, opozarja, da so lahko komplementarji uveljavljali veto pri vsakem ukrepu, predlaganem na taki skupščini. Poleg tega so lahko komplementarji v primeru blokade odločanja sklicali arbitražni svet, za katerega so bili prepričani, da v njem ne bodo v manjšini.
- 63 Drugič, družba Del Monte meni, da nobeden od dejavnikov Splošnega sodišča ni posamično privedel do ugotovitve obstoja vpliva družbe in da niti na podlagi združitve teh dejavnikov ni mogoče ugotoviti obstoja takega vpliva.
- 64 Glede sporazuma o združitvi družba Del Monte meni, da ravnovesje pristojnosti, ki ga je Splošno sodišče ugotovilo v točki 118 izpodbijane sodbe, ni indic za odločilen vpliv.
- 65 Ker so bili namreč samo komplementarji pooblaščen za ravnanje in podpisovanje v imenu družbe Weichert, za njeno zavezovanje do tretjih oseb in za zavezovanje tretjih oseb do nje, za prejemanje in porabo sredstev v njenem imenu, za njeno vsakodnevno upravljanje ter za neomejeno in solidarno prevzemanje njenih obveznosti, naj navedeno ravnovesje pristojnosti in pravica veta ne bi mogla utemeljevati ugotovitve odločilnega vpliva.
- 66 V nasprotju s tem, kar naj bi menilo Splošno sodišče, naj pravica družbe Del Monte do veta ne bi bila indic za odločilen vpliv, ker ta družba ni mogla določiti letnega proračuna, niti investicijskega načrta, niti kadrovskega načrta in ker ta pravica veta ni vplivala na kontinuiteto upravljanja s strani komplementarjev družbe Weichert.

- 67 Glede kapitalskih povezav družba Del Monte meni, da je razlogovanje iz točke 25 izpodbijane sodbe, v skladu s katerim je znesek njenega deleža v družbi Weichert pomenil spodbudo za izvajanje odločilnega vpliva nanjo in odražal določeno gospodarsko moč in s tem zmožnost za izvajanje takega vpliva, napačno, saj sama spodbuda ne vpliva na zmožnost izvajanja odločilnega vpliva in določena gospodarska moč ni znak odločilnega vpliva. Splošno sodišče pa naj ne bi navedlo nobenega elementa glede zneska deleža družbe WAL, ki bi lahko vplival na neodvisnost družbe Weichert pri odločitvah v zvezi z upravljanjem in njenim ravnanjem na trgu.
- 68 Glede sporazuma o distribuciji ni po mnenju družbe Del Monte iz nobenega od treh elementov iz točk od 135 do 149 izpodbijane sodbe razviden njen odločilen vpliv na družbo Weichert.
- 69 Najprej naj noben element izpodbijane sodbe ne bi dokazoval, da je sporazum o distribuciji, posamično ali skupaj z drugimi dejavniki, družbi Weichert preprečeval neodvisno določanje njene poslovne politike. Šlo naj bi za običajen sporazum med neodvisnima gospodarskima subjektoma. Dokazan interes družbe Del Monte, da družba Weichert prodaja njene banane po višjih cenah, naj ne bi odražal nobene zmožnosti izvajanja odločilnega vpliva.
- 70 Dalje, glede informacij, ki jih je prejela družba Del Monte, naj bi bilo iz točke 157 izpodbijane odločbe razvidno, da so mehanizmi obveščanja podjetju Del Monte skupaj z mehanizmi nadzora iz sporazuma o združitvi omogočali zgolj vpliv na ravnanje podjetja Weichert na trgu, med drugim pri vsakodnevem vodenju poslov, ne pa pri izvajanju odločilnega vpliva.
- 71 Nazadnje naj bi štiri neposredna vplivanja družbe Del Monte na tržno in cenovno prakso družbe Weichert, navedena v točki 164 izpodbijane sodbe, dokazovala, da je družba Del Monte želela svojo znamko uveljaviti po višjih cenah in da je družba Weichert njene banane prodajala po nižjih cenah. Navedena vplivanja naj torej ne bi razkrivala odločilnega vpliva. Upošteveno vprašanje naj bi bilo, ali je morala družba Weichert ugoditi željam družbe Del Monte. V točki 208 izpodbijane sodbe pa naj bi Splošno sodišče ocenilo, da ni bilo tako.
- 72 Komisija in družba Weichert nasprotujeta trditvam družbe Del Monte tako glede njihove dopustnosti kot njihove utemeljenosti.

Presoja Sodišča

- 73 Glede dopustnosti prvega pritožbenega razloga družbe Del Monte zadostuje ugotovitev, da v nasprotju s trditvami Komisije in družbe Weichert iz trditev družbe Del Monte nedvoumno izhaja, da ta ne izpodbija dejanskega stanja, ki ga je ugotovilo Sodišče, niti presoje tega dejanskega stanja, temveč zgolj njegovo pravno kvalifikacijo.
- 74 Prvi pritožbeni razlog je torej dopusten.
- 75 Glede vsebine je treba opozoriti, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da se ravnanje hčerinske družbe njeni matični družbi lahko pripiše zlasti, kadar hčerinska družba, čeprav je ločen pravni subjekt, o svojem ravnanju na trgu ne odloča samostojno, ampak se v bistvenem ravna po navodilih matične družbe, in sicer predvsem zaradi gospodarskih, organizacijskih in pravnih povezav med obema pravnima subjektoma (sodbe Akzo Nobel in drugi/Komisija, C-97/08 P, EU:C:2009:536, točka 58; Alliance One International in Standard Commercial Tobacco/Komisija in Komisija/Alliance One International in drugi, C-628/10 P in C-14/11 P, EU:C:2012:479, točka 43, ter Areva in drugi/Komisija, C-247/11 P in C-253/11 P, EU:C:2014:257, točka 30).

- 76 Za presojo vprašanja, ali lahko matična družba odločilno vpliva na ravnanje svoje hčerinske družbe na trgu, je treba torej upoštevati vse upoštevne dejavnike v zvezi z gospodarskimi, organizacijskimi in pravnimi povezavami, ki hčerinsko družbo povezujejo z njeno matično družbo, in torej spoštovati dejansko gospodarsko stanje (sodba Komisija/Stichting Administratiekantoor Portielje, C-440/11 P, EU:C:2013:514, točka 66).
- 77 Poleg tega je mogoče o dejanskem izvajanju odločilnega vpliva sklepati na podlagi skupka ujemajočih se elementov, čeprav nobeden od teh elementov, obravnavan ločeno, ne zadostuje za ugotovitev takega vpliva (glej v tem smislu sodbo Knauf Gips/Komisija, C-407/08 P, EU:C:2010:389, točka 65).
- 78 Nazadnje, Sodišče je že razsodilo, da skupen nadzor dveh med seboj neodvisnih matičnih družb nad hčerinsko družbo načeloma ne nasprotuje temu, da Komisija ugotovi obstoj gospodarske enote, sestavljene iz ene od teh matičnih družb in zadevne hčerinske družbe (sodba Alliance One International in Standard Commercial Tobacco/Komisija in Komisija/Alliance One International in drugi, C-628/10 P in C-14/11 P, EU:C:2012:479, točka 101).
- 79 V obravnavanem primeru je Splošno sodišče glede, prvič, zmožnosti družbe Del Monte za izvajanje odločilnega vpliva na družbo Weichert, v točki 118 izpodbijane sodbe najprej pravice družbe Del Monte iz členov 7, od (2) do (4), 8(2) in 9, od (2) do (5), sporazuma o združitvi opredelilo tako, da dokazujejo skupen nadzor družbe Del Monte in družine Weichert nad družbo Weichert in pomenijo indic, da je družba Del Monte lahko odločilno vplivala na družbo Weichert.
- 80 Dalje je v točki 125 izpodbijane sodbe kapitalske povezave med družbama Del Monte in Weichert opredelilo tako, da odražajo zmožnost prve družbe, da vpliva na drugo.
- 81 Nazadnje je Splošno sodišče v točki 150 izpodbijane sodbe pravice in obveznosti družbe Del Monte iz členov 2(a), 3, 4, 9(3) in 11 sporazuma o distribuciji opredelilo tako, da sta se z njimi okrepili gospodarska in pravna zmožnost družbe Del Monte, da vpliva na vsakodnevno vodenje poslov družbe Weichert.
- 82 Splošno sodišče je te pravne opredelitve utemeljilo med drugim s temi presojami ugotovljenih dokazov.
- 83 Prvič, v točkah 101 in 118 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče ocenilo, da iz člena 7(2) in (3) sporazuma o združitvi izhaja, da vseh pomembnih aktov, ki so nujno vplivali, tudi posredno, na upravljanje družbe Weichert, ni bilo mogoče sprejeti brez soglasja komanditista in da ta sporazum odraža „ravnovesje pristoynosti“ med komplementarji in komanditisti.
- 84 Drugič, v točki 125 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče ugotovilo, da je finančni interes pri dejavnostih družbe Weichert za družbo Del Monte pomenil očitno spodbudo, da je vplivala na družbo Weichert, in da je bila iz zneska njenega kapitalskega deleža razvidna določena gospodarska moč.
- 85 Tretjič, v točki 139 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče ugotovilo, da je imela družba Del Monte dvojni interes za izvajanje nadzora nad cenami, ki naj bi jih določila družba Weichert, ker naj te ne bi vplivale le na poslovni izid te družbe in s tem na koristi za njene delničarje, temveč naj bi neposredno vplivale tudi na cene, ki jih je dosegla družba Del Monte za banane, dobavljene družbi Weichert na podlagi sporazuma o distribuciji.
- 86 Četrto, Splošno sodišče v točki 149 izpodbijane sodbe poudarja, da je imela družba Del Monte, ker je imela v skladu s pogodbo možnost, da pomembno vpliva na količine banan, ki jih je dobavljala družbi Weichert, ta pa je morala skoraj vse količine banan kupovati od družbe Del Monte, na voljo velik pritisk na družbo Weichert.

- 87 V teh okoliščinah trditve družbe Del Monte v okviru tega postopka ne dokazujejo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je vse zadevne gospodarske, organizacijske in pravne povezave opredelilo tako, da dokazujejo zmožnost družbe Del Monte, da odločilno vpliva na družbo Weichert.
- 88 Najprej, okoliščine, da je bila družba Del Monte pravno izključena iz tekočega poslovanja družbe Weichert in da ji njene pravice veta med drugim niso omogočale določanja posebnega proračuna, ne izključujejo vsakršne možnosti družbe Del Monte, da odločilno vpliva na ravnanje družbe Weichert na zadevnem trgu. Druge okoliščine, zlasti tiste iz točk od 79 do 86 te sodbe, so ji namreč to omogočale.
- 89 Dalje, iz istih razlogov okoliščina, da je družba Weichert trikrat naročila zunanjim svetovalcem, naj branijo njene interese proti družbi Del Monte, ne dokazuje, da zadnjenavedena ni mogla odločilno vplivati na ravnanje družbe Weichert na zadevnem trgu.
- 90 Dalje, v kontekstu vseh gospodarskih, organizacijskih in pravnih povezav, ki jih je Splošno sodišče ugotovilo med družbama Del Monte in Weichert, to, da je družba Del Monte v skladu s pogodbo lahko znatno vplivala na količine banan, ki jih je dobavljala družbi Weichert, in da je morala ta skoraj vse količine banan kupovati od družbe Del Monte, Splošnemu sodišču ni omogočilo le ugotovitve iz točke 149 izpodbijane sodbe, da je imela družba Del Monte na voljo velik pritisk na družbo Weichert, ampak tudi ugotovitev, da je lahko nanjo odločilno vplivala.
- 91 Drugič, glede dejanskega odločilnega vplivanja družbe Del Monte na družbo Weichert je Splošno sodišče po eni strani v točki 158 izpodbijane sodbe to, da je družba Del Monte prejela informacije, ki so presegle okvir zahtevanih informacij iz člena 4 sporazuma o distribuciji, opredelilo kot očiten indic izvajanja takega vpliva.
- 92 Po drugi strani je v točki 220 izpodbijane sodbe dokaze o korespondenci med družbama Del Monte in Weichert opredelilo kot indic odločilnega vplivanja družbe Del Monte na družbo Weichert med kršitvenim obdobjem.
- 93 Splošno sodišče je te pravne opredelitve utemeljilo med drugim s temi presojami ugotovljenih dokazov:
- poročila, ki jih je od maja 2000 do 1. januarja 2003 družba Weichert tedensko pošiljala družbi Del Monte, v katerih so bile za družbe Del Monte, Dole, Chiquita in druge dobavitelje banan ter za vsak zadevni geografski trg navedene zadevne količine, uradne in dejanske cene oziroma „predvidena dejanska neto cena“, so bila dodaten vir informacij, ki so bile neposredno povezane s trženjem banan in torej s tekočim upravljanjem družbe Weichert (točke od 152 do 155 izpodbijane sodbe);
 - družba Del Monte je zaradi rednosti tedenskega pošiljanja teh poročil stalno prejela informacije, s čimer je dobila širok in natančen vpogled v trg, vključno s položajem družbe Weichert (točka 156 izpodbijane sodbe);
 - ta poročila so pomenila informacije, ki so bile zahtevane in pridobljene zunaj pogodbenega okvira (točka 158 izpodbijane sodbe);
 - iz korespondence med družbama Del Monte in Weichert je razvidno, da se je družba Del Monte neposredno vmešavala v trženje in cene podjetja Weichert, da je dajala zelo natančna in številčna navodila v zvezi s pričakovano cenovno politiko, da so o tem potekali sestanki in telefonski pogovori, da so obstajali izrecna zahteva po vsakodnevnem obveščanju o trgovinskih pogajanjih in izrecni pritiski v zvezi z dobavo ter pojasnili in utemeljivami podjetja Weichert o tekočem upravljanju (točki 175 in 203 izpodbijane sodbe);

- družba Del Monte je dejansko lahko pomembno vplivala na dobavo družbi Weichert in je v praksi izvajala močan pritisk na to družbo s tem, da je grozila, da bo – ne da bi se sklicevala na kakršno koli višjo silo – zmanjšala tedenski obseg dobave banan „na raven dovoljenj družbe Interfrucht, kar je +/-60.000 škatel na teden“, to je na količino pod najnižjim pragom, določenim s sporazumom o distribuciji, to zmanjšanje pa bi lahko družbi Weichert povzročilo težave v razmerju do njenih strank (točke od 185 do 187 izpodbijane sodbe);
 - družba Del Monte je strogo nadzirala ravnanje družbe Weichert na trgu in se celo neposredno vmešavala v njeno cenovno politiko (točka 204 izpodbijane sodbe);
 - iz odgovorov družbe Weichert je razvidno, da se je čutila zavezano, da družbi Del Monte poroča o svojih odločitvah o cenah, in da je poskušala izpolniti njena pričakovanja (točka 205 izpodbijane sodbe);
 - družba Weichert je morala zaradi tveganja za svojo oskrbo in njenega občasnega zmanjšanja ravnati v skladu z navodili družbe Del Monte, da ne bi šla v stečaj, pri čemer je to bojazen očitno prevzel njen dobavitelj (točka 207 izpodbijane sodbe);
 - čeprav, kot priznava Komisija v točki 424 obrazložitve sporne odločbe, odločitve družbe Weichert o cenah niso mogle izpolniti pričakovanj družbe Del Monte, naj iz listinskih dokazov, ki jih je zbrala Komisija, ne bi bilo mogoče sklepati, da družba Weichert na splošno ni ravnala v skladu z „navodili družbe Del Monte“, kot je to navedla pritožnica, in da je na trgu ravnala samostojno (točka 208 izpodbijane sodbe).
- 94 Ob upoštevanju teh ugotovitev in presoje dejstev, ki jih Sodišče ne sme nadomestiti s svojimi, Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da je napačno uporabilo pravo s tem, da je vse informacije, ki jih je zahtevala in pridobila družba Del Monte, in navodila, podkrepljena z grožnjami in pritiski, ki jih je ta naslovila na družbo Weichert, opredelilo tako, da dokazujejo, da je družba Del Monte dejansko odločilno vplivala na družbo Weichert.
- 95 S trditvami, ki jih je družba Del Monte podala v okviru tega postopka, namreč ni mogoče potrditi te ugotovitve.
- 96 Ker družba Del Monte poudarja, da vsi dokazi v zvezi z njeno korespondenco z družbo Weichert dokazujejo, da je bilo ravnanje te družbe v nasprotju s pričakovanji družbe Del Monte, je treba po eni strani opozoriti, kot je poudarila generalna pravobranilka v točkah 101, 103 in 104 sklepnih predlogov, da hčerinski družbi ni treba ravnati v skladu z vsemi navodili matične, da bi bil dokazan obstoj odločilnega vpliva, če ni neupoštevanje danih navodil postalo že pravilo.
- 97 Kot pa je poudarila generalna pravobranilka v točkah 108 in 109 sklepnih predlogov, je Splošno sodišče ocenilo, da vsi dokazi, ki so mu bili predloženi, niso dokazovali, da družba Weichert praviloma ni upoštevala navodil, ki jih je nanjo naslovila družba Del Monte.
- 98 Po drugi strani je imelo Splošno sodišče s tem, da je ugotovilo, da je družba Del Monte na svoj predlog in v obsegu, ki presega njene pravice, pridobila tekoče informacije o položaju na zadevnem trgu banan, da je družbi Weichert dajala natančna navodila o tem, kako naj bi ta ravnala na tem trgu, da so bila ta navodila podkrepljena z grožnjami, ki so temeljile na pritisku, ki ga je ta družba lahko izvajala na družbo Weichert, in da se je zadnjenavedena iz strahu pred stečajem trudila ravnati v skladu s pričakovanji družbe Del Monte, na voljo sklop indicev, ki mu je omogočal ugotovitev, da je družba Del Monte skupaj s komplementarji družbe Weichert dejansko izvajala odločilen vpliv na zadnjenavedeno družbo.

- 99 Iz tega je razvidno, da Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava s tem, da je vse informacije, ki jih je zahtevala in pridobila družba Del Monte, in navodila, podkrepjena z grožnjami in pritiski, ki jih je ta naslovila na družbo Weichert, opredelilo tako, da dokazujejo, da je družba Del Monte dejansko odločilno vplivala na družbo Weichert.
- 100 Glede na vse zgoraj navedeno je treba prvi pritožbeni razlog v zadevi C-293/13 P zavriniti.

Drugi pritožbeni razlog v zadevi C-293/13 P: izkrivljanje dokazov

Trditve strank

- 101 Družba Del Monte Splošnemu sodišču očita, da je svojo ugotovitev, da je družba Del Monte dejansko odločilno vplivala na družbo Weichert, utemeljilo z izkrivljanjem dokazov.
- 102 Prvič, za pravice veta družbe Del Monte iz člena 7(3) sporazuma o združitvi naj v nasprotju z navedenim v točkah 100 in 101 izpodbijane sodbe ne bi bilo mogoče ugotoviti, da vplivajo, čeprav posredno, na upravljanje družbe Weichert. Nobena od teh pravic veta naj namreč ne bi bila povezana z ravnanjem družbe Weichert na trgu, saj naj bi to določali izključno komplementarji.
- 103 Drugič, družba Del Monte meni, da je Splošno sodišče izkrivilo sporazum o združitvi s tem, da je v točki 114 izpodbijane sodbe ocenilo, da to, da so imeli komplementarji pravico veta pri vseh odločitvah družbe Weichert, ne izhaja iz določb tega sporazuma. Ta ugotovitev naj bi bila namreč v nasprotju z ugotovitvami Splošnega sodišča, da:
- so družbo Weichert upravljali in zastopali izključno komplementarji in da nobenega ukrepa, imenovanja ali razrešitve ni bilo mogoče sprejeti proti volji komplementarjev;
 - so komplementarji potrebovali predhodno soglasje družbe Del Monte le za omejeno število ukrepov, od katerih nobeden, razen proračuna in investicijskih načrtov, ni spadal v tekoče poslovanje;
 - so komplementarji lahko uveljavljali veto zoper spremembe sporazuma o združitvi, računovodske izkaze, razrešnico komplementarjev glede upravljanja, imenovanje revizorja in katero koli odločitev, ki jo je bilo mogoče sprejeti na skupščini družbenikov, in da so le komplementarji lahko sprejeli kakršen koli akt o upravljanju ali zastopanju družbenikov, letne predloge v zvezi s proračunom, naložbene načrte in načrte v zvezi z zaposlenimi ter pripravili finančne načrte in prenesli svoje delnice v družbi.
- 104 Zlasti družba Del Monte poudarja, da Splošno sodišče ni navedlo nobene odločitve, ki bi jo družba Del Monte lahko ali jo je vsilila družbi Weichert kljub vetu komplementarjev, in da nobena taka odločitev ni bila sprejeta.
- 105 Tretjič, družba Del Monte ocenjuje, da Splošno sodišče brez izkrivljanja dejstev ni moglo zavriniti njene trditve, da ni mogla niti preklicati, niti nadomestiti niti nasprotovati njenemu vetu na imenovanje poslovodij družbe Weichert, ker meni, da zadošča ugotovitev, da je bilo potrebno soglasje družbenikov za vsako spremembo sporazuma o združitvi.
- 106 Četrtoč, družba Del Monte trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo člen 9(5) sporazuma o združitvi z ugotovitvijo, da trditev, da so se odločitve v arbitražnem svetu sprejemale z navadno večino in da so bile torej vsekakor ugodne za komplementarje, ni utemeljena in da je treba obseg zadevne ugodnosti glede na posebne pristojnosti skupščine družbenikov vsekakor relativizirati.

- 107 Glede tega družba Del Monte poudarja, da ni bilo sporno, da je bila v navedenem svetu razdelitev glasovalnih pravic taka, da so imeli komplementarji tri glasove, družba Del Monte en glas, dva glasova pa sta bila nevtralna. Poleg tega naj sporazum o združitvi ne bi vseboval nobene določbe, s katero bi se zahtevala kvalificirana večina. Ker je bila družba Del Monte izključena iz upravljanja družbe Weichert, je bila nazadnje skupščina družbenikov edini organ za upravljanje, v katerem je bila zastopana. Iz mehanizma, ki ga je sporazum o združitvi določal v primeru blokade, naj bi bila torej razvidna razdelitev pristojnosti.
- 108 Petič, družba Del Monte v točki 118 izpodbijane sodbe meni, da je Splošno sodišče izkrivilo njeno izjavo, da je iz sporazuma o združitvi razvidno „ravnovesje pristojnosti“ med družbo Del Monte in komplementarji s tem, da je to izjavo razlagalo kot potrditev obstoja odločilnega vpliva. Jasno pa naj bi bilo razvidno, da taka razlaga ni v skladu z vsebino te izjave.
- 109 Šestič, družba Del Monte v točkah od 212 do 214 izpodbijane sodbe trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo izjave družb Dole in Chiquita, na katere se sklicuje. Na podlagi tega je ugotovilo, da prva in druga izjava družbe Dole dokazujeta, da je bila strategija družbe Del Monte, da določa cene na enaki ravni kot družba Dole. Splošno sodišče naj s tem ne bi upoštevalo vsebine druge izjave družbe Dole, v skladu s katero je želela družba Weichert in ne družba Del Monte položaj znamke Del Monte izenačiti s položajem znamke Dole, z obrazložitvijo, da te druge izjave ni mogoče ločiti od prve izjave družbe Dole.
- 110 Vendar družba Del Monte meni, da to ni res, saj naj bi bila druga izjava družbe Dole novejša, odgovarjala naj bi na natančno vprašanje Komisije ter izrecno pojasnjevala in dopolnjevala informacije iz prve izjave. Vseeno naj bi Splošno sodišče sprejelo razlago prve izjave družbe Dole, ki je v nasprotju z drugo izjavo.
- 111 Tretja izjava družbe Dole in družbe Chiquita naj bi bili popolnoma nedvoumni in naj na njuni podlagi ne bi bilo mogoče ugotoviti, da družba Del Monte ni bila zadovoljna s poslovno strategijo družbe Weichert in da je družba Del Monte začela izvajati svojo strategijo z začetkom trženja banan prek svojih hčerinskih družb v 100-odstotni lasti. Glede trditve družbe Dole, da družba Del Monte ni bila zadovoljna z marketinškimi rezultati družbe Weichert, pa naj bi Splošno sodišče to nezadovoljstvo omejilo na dobičke, čeprav naj bi bilo očitno, da se je nezadovoljstvo družbe Del Monte nanašalo na tržno strategijo družbe Weichert.
- 112 Družba Del Monte meni, da je iz navedenih izjav jasno razvidno, da družba Del Monte ni mogla odločilno vplivati na poslovno strategijo družbe Weichert.
- 113 Družba Del Monte trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo tudi četrto izjavo družbe Dole s sugeriranjem, da je družba Del Monte spremenila strategijo po ločitvi družbe Weichert na koncu kršitvenega obdobja. Ta razlaga naj namreč ne bi bila skladna z izjavo družbe Chiquita in korespondenco med družbama Del Monte in Weichert, iz katerih naj bi bilo razvidno stalno nesoglasje med tema družbama glede položaja banan družbe Del Monte. Drug element te izjave družbe Dole naj bi potrjeval to stalno nesoglasje.
- 114 Sedmič, družba Del Monte trdi, da je Splošno sodišče v točki 236 izpodbijane sodbe izkrivilo dopis, ki ga je 27. marca 1997 v imenu družbe Weichert za obrambo njenih interesov zunanji svetovalec naslovil na družbo Del Monte. Iz tega dopisa naj bi bilo očitno razvidno, da je družba Weichert ravnala v nasprotju z interesi družbe Del Monte, kar naj bi dokazovalo, da ni bilo odločilnega vplivanja. Vendar naj bi Splošno sodišče trditve družbe Del Monte zavrnilo s presojo, da so komplementarji skušali braniti svoje interese proti komanditistu, čeprav naj bi bilo iz navedenega dopisa nedvoumno razvidno, da ni bil poslan v imenu komplementarjev, temveč v imenu družbe Weichert.

- 115 Osmič, družba Del Monte meni, da je Splošno sodišče v točki 238 izpodbijane sodbe izkrivilo odgovor družbe Weichert na tožbo v sporu z družbo WAL z zavrnitvijo predloženih trditev zgolj zato, ker zadevnega postopka ni sprožila družba Weichert, ampak družba Del Monte. Vprašanje, kdo je sprožil postopek, pa naj ne bi vplivalo na vsebino takega odgovora na tožbo.
- 116 Devetič, družba Del Monte meni, da je Splošno sodišče v točki 259 izpodbijane sodbe izkrivilo dokaz, da izidi družbe Weichert niso bili konsolidirani v računovodskih izkazih družbe Del Monte, ker ga je zavrnilo kot neupoštevne z obrazložitvijo, da je bila družba Weichert partnerstvo. Na podlagi ničesar pa naj ne bi bilo mogoče ugotoviti, da obstaja razlika med pravili za konsolidacijo, ki se uporabljajo za partnerstva in za druge oblike podjetij.
- 117 Desetič, Splošno sodišče naj bi izkrivilo dokaze s tem, da ni upoštevalo medsebojne povezanosti med negativnimi dokazi. Splošno sodišče naj bi namreč zgolj preverilo, ali ti posamično dokazujejo neobstoje odločilnega vpliva, in ugotovilo, da ni tako. Vendar naj ne bi preverilo, ali ti dokazi kot celota potrjujejo obstoj odločilnega vpliva.
- 118 Po mnenju družbe Del Monte namreč z vsemi navedenimi dokazi ni mogoče dovolj dokazati, da je družba Del Monte izvajala tak vpliv, da družba Weichert ni mogla samostojno določati svojega ravnanja na trgu in je v bistvu ravnala v skladu z navodili družbe Del Monte.
- 119 Družba Weichert meni, da družba Del Monte ne trdi, da so se izkrivljali dokazi, temveč zgolj izpodbija presojo dokazov, ki jo je opravilo Splošno sodišče.
- 120 Komisija meni, da iz razlogovanja Splošnega sodišča ni razvidno nobeno izkrivljanje dokazov.

Presoja Sodišča

- 121 Prvo, tretjo, peto, osmo, deveto in deseto trditev družbe Del Monte je treba takoj zavreči, ker se z njimi očitno ne izraža noben očitke Splošnemu sodišču, ki bi temeljil na izkrivljanju dokazov, ki naj bi ga to storilo, oziroma se z njimi ne navajajo natančno dokazi, ki naj bi se izkrivljali, in zato niso v skladu z zahtevami iz sodne prakse.
- 122 Druga, četrta, šesta in sedma trditev družbe Del Monte sicer dejansko vsebujejo natančne očitke o izkrivljanju dokazov, vendar je treba ugotoviti, da niso utemeljeni.
- 123 Glede druge trditve družbe Del Monte je namreč treba, kot je generalna pravobranilka poudarila v točkah 131 in 132 sklepnih predlogov, ugotovitev Splošnega sodišča iz točke 114 izpodbijane sodbe, v skladu s katero „to, da je imel komplementar [...] pravico veta pri ‚vseh‘ odločitvah podjetja, ne izhaja iz določb sporazuma o združitvi“, razlagati ob upoštevanju predhodnih točk izpodbijane sodbe, ki se nanašajo na člen 9(2), drugi stavek, sporazuma o združitvi, ki se nanaša le na nekatere sklepe skupščine družbenikov, ki so opredeljeni v členu 9(4) tega sporazuma.
- 124 Glede četrte trditve družbe Del Monte je treba, prvič, ugotoviti, kot je generalna pravobranilka poudarila v točki 143 sklepnih predlogov, da v členu 9(5) sporazuma o združitvi ni podatkov o tem, kakšna večina je potrebna za sprejetje sklepov v arbitražnem svetu. Drugič, družba Del Monte ne navaja natančno, kako je Splošno sodišče izkrivilo to določbo z ugotovitvijo iz točke 116 izpodbijane sodbe, da je treba „[z]adevni obseg prednosti glede na posebne pristojnosti skupščine družbenikov [...] zmanjšati“.
- 125 Glede šeste trditve je treba ugotoviti, kot je poudarila generalna pravobranilka v točkah 152 in 153 sklepnih predlogov, da zadevne izjave družb Chiquita in Dole niso bile nedvoumne, ampak so dopuščale različne razlage. Ker pa ni razvidno, da razlaga, ki jo je uporabilo Splošno sodišče, očitno ne bi bila skladna z vsebino navedenih izjav, ni mogoče ugotoviti zatrjevanega izkrivljanja.

- 126 Nazadnje ni mogoče sprejeti sedme trditve družbe Del Monte, ker ugotovitev Splošnega sodišča, da „[t]o, da družbenik [...] prosi za pomoč odvetnika, da bi se seznanil s svojimi pravicami in se branil pred osebo, za katero sumi, da jih ne spoštuje“, ni neskladno z vsebino dopisa, ki ga je na družbo Del Monte 27. marca 1997 naslovil zunanji svetovalec v imenu družbe Weichert in ki je, kot je generalna pravobranilka poudarila v točkah 157 in 158 sklepnih predlogov, napisan dvoumno, saj iz njegovega uvoda izhaja, da se z njim izraža stališče za družbo, vendar so nadaljnja pojasnila podana tudi v imenu gospoda W. in deloma celo izrecno skupaj v imenu gospoda W. in družbe Weichert.
- 127 Glede na vse zgoraj navedeno je treba drugi pritožbeni razlog v zadevi C-293/13 P zavriniti.

Tretji pritožbeni razlog v zadevi C-293/13 P: dokazno breme

Trditve strank

- 128 Družba Del Monte trdi, da je Splošno sodišče sicer razsodilo, da mora v obravnavanem primeru Komisija dokazati obstoj odločilnega vpliva, vendar naj bi to dokazno breme večkrat prevailo. Preudarki, navedeni v nadaljevanju, naj bi namreč implicirali obstoj odločilnega vpliva, ki naj bi ga morala družba Del Monte izpodbijati.
- 129 Prvič, Splošno sodišče naj bi v točki 113 izpodbijane sodbe glede pravice komplementarja do veta iz člena 9(2) sporazuma o združitvi razsodilo, da je imela skupščina družbenikov v skladu s členom 9(3) in (4) tega sporazuma natančno določene pristojnosti, „pri čemer ni bilo mogoče izključiti možnosti, da bi podjetje Del Monte odločilno vplivalo na ravnanje podjetja Weichert na zadevnem trgu“.
- 130 Drugič, Splošno sodišče naj bi v točki 208 izpodbijane sodbe ugotovilo, da čeprav „odločitve podjetja Weichert o cenah niso mogle izpolniti pričakovanj podjetja Del Monte, naj iz [zbranih] listinskih dokazov[...] ne bi bilo mogoče sklepati, da podjetje Weichert na splošno ni ravnalo v skladu z ‚navodili podjetja Del Monte‘[...] in da je na trgu ravnalo samostojno“.
- 131 Tretjič, v točkah 237 in 238 izpodbijane sodbe naj bi Splošno sodišče ocenilo, da „izvleček odgovora na tožbo z dne 15. maja 2002, ki jo je podjetje Weichert vložilo pri enem od nemških sodišč v okviru spora s podjetjem WAL[, v katerem] je navedeno, da je bilo treba celotno dodano gospodarsko vrednost podjetja Weichert, to so nabava, trženje in logistika, pripisati izključno komplementarjem in da je bila vloga podjetja WAL v navedenem podjetju omejena na finančno udeležbo[,] ne izključuje ugotovitve o izvajanju odločilnega vpliva“.
- 132 Četrtič, Splošno sodišče naj bi v točki 260 izpodbijane sodbe glede nekonsolidacije računovodskih izkazov družb Del Monte in Weichert razsodilo, da „neobstoj take konsolidacije ne pomeni nujno, da [...] ne bi bilo mogoče sklepati o obstoju odločilnega vpliva“.
- 133 Če pa bi Splošno sodišče pravilno uporabilo načela, ki veljajo za dokazno breme, naj bi moralo preučiti, ali pravica komanditistke do veta, to, da družba Weichert ni ravnala v skladu s pričakovanji družbe Del Monte, pisne vloge družbe Weichert pred nemškimi sodišči in nekonsolidacija računovodskih izkazov zbujajo dovolj dvomov glede ugotovitve Komisije, da je družba Del Monte odločilno vplivala na družbo Weichert, da bi bilo mogoče šteti, da ta ugotovitev ne izpolnjuje zahtevanega dokaznega standarda.
- 134 Družbi Weichert in Komisija nasprotujeta trditvam družbe Del Monte.

Presoja Sodišča

- 135 Ugotoviti je treba, da trditve, ki jih je družba Del Monte podala v utemeljitev tretjega pritožbenega razloga, izhajajo iz napačne razlage izpodbijane sodbe.
- 136 Najprej je, kot priznava družba Del Monte, iz točk 104 in 221 izpodbijane sodbe nedvoumno razvidno, da je Splošno sodišče menilo, da mora soodgovornost družbe Del Monte za kršitev družbe Weichert dokazati Komisija.
- 137 Dalje je Splošno sodišče v točkah od 98 do 220 izpodbijane sodbe preučilo, ali je Komisija izpolnila navedeno dokazno breme, in ugotovilo, da je bilo mogoče z dokazi, na katere se je oprla Komisija, dokazati navedeno soodgovornost.
- 138 Nazadnje je Splošno sodišče v točkah od 222 do 265 navedene sodbe preverilo, ali so dokazi in trditve družbe Del Monte lahko potrdili ugotovitev Komisije, da je bilo odgovornost za kršitev družbe Weichert mogoče pripisati družbi Del Monte.
- 139 Kot pa je generalna pravobranilka poudarila v točki 117 sklepnih predlogov, pri taki analizi nikakor ne gre za prealitev dokaznega bremena.
- 140 Splošno sodišče ni prevalilo dokaznega bremena niti s tem, da je v točkah 113 in 208 izpodbijane sodbe zavrnilo trditve družbe Del Monte, da okoliščine iz teh točk izključujejo to, da je družba Del Monte dejansko odločilno vplivala na družbo Weichert. V navedenih točkah je Splošno sodišče namreč le odgovorilo na trditve družbe Del Monte v zvezi z možnostjo pripisa odgovornosti za kršitev.
- 141 Iz tega je razvidno, da je treba tretji pritožbeni razlog v zadevi C-293/13 P zavrniti.

Četrty pritožbeni razlog v zadevi C-293/13 P: načelo *in dubio pro reo*

Trditve strank

- 142 Družba Del Monte trdi, da je Splošno sodišče kršilo načelo *in dubio pro reo* s tem, da jo je štelo za odgovorno za ravnanje družbe Weichert ne glede na to, da so elementi iz spisa zbuvali dvom o tem, ali je odločilno vplivala na družbo Weichert.
- 143 Iz sodne prakse naj bi izhajalo, da mora Komisija zbrati dovolj natančne in skladne dokaze za utemeljitev trdnega prepričanja, da je bila zatrjevana kršitev storjena. Če noben posamični dokaz ne utemeljuje tega prepričanja, naj bi moral to zahtevo izpolnjevati celoten sklop indicev.
- 144 V obravnavanem primeru naj bi več elementov zbuvalo dvom o trditvi, da je družba Del Monte v bistvu določala ravnanje družbe Weichert na zadevnem trgu. Splošno sodišče naj bi sicer vse te elemente zavrnilo z obrazložitvijo, da po njegovi presoji ne dokazujejo neobstoja odločilnega vpliva. Tudi če bi bilo tako, pa naj bi dvomi, ki jih ti elementi zbujejo glede ugotovitve Komisije o odločilnem vplivu, upravičevali uporabo načela *in dubio pro reo*.
- 145 Družba Weichert meni, da družba Del Monte izpodbija presojo dejstev, ki jo je opravilo Splošno sodišče in iz katere izhaja, da nobeden od elementov, na katere se sklicuje družba Del Monte, ne more zbuhati zadostnega dvoma o ugotovitvi Komisije.
- 146 Tudi Komisija meni, da ta pritožbeni razlog ni dopusten, saj naj bi družba Del Monte želela doseči ponovno presojo dokazov. Meni tudi, da iz presoje trditve družbe Del Monte, ki jo je opravilo Splošno sodišče, izhaja, da je menilo, da dokazi pravno zadostno dokazujejo izvajanje odločilnega vpliva, pri čemer ni navedlo nobenega dvoma o tem.

Presoja Sodišča

- 147 Glede dopustnosti četrtega pritožbenega razloga družbe Del Monte je treba poudariti, da se z njim Splošnemu sodišču očita, da je napačno uporabilo pravo s kršitvijo načela *in dubio pro reo* in da je ta pritožbeni razlog zato dopusten.
- 148 Vsebinsko je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče na podlagi vseh dokazov, ki jih je imelo na voljo, ugotovilo, da je družba Del Monte v kršitvenem obdobju odločilno vplivala na družbo Weichert.
- 149 Ker pa je bila presoja Splošnega sodišča po eni strani prepričljiva in ni vključevala nobenega dvoma, po drugi pa pri njej ni bilo napačno uporabljeno pravo, kakor je bilo ugotovljeno pri presoji prvega pritožbenega razloga, je treba ugotoviti, da pogoji za uporabo načela *in dubio pro reo* v obravnavanem primeru niso bili izpolnjeni.
- 150 Četrty pritožbeni razlog v zadevi C-293/13 P je torej popolnoma neutemeljen in ga je zato treba zavrniti.

Peti pritožbeni razlog v zadevi C-293/13 P: neobstoj enotne in trajajoče kršitve

Trditve strank

- 151 Družba Del Monte meni, da je Splošno sodišče kršilo člen 81(1) ES z ugotovitvijo, da je družba Del Monte pri enotni in trajajoči kršitvi sodelovala z družbama Dole in Chiquita, pri čemer je priznalo, da družba Weichert ni bila seznanjena s korespondenco med družbama Chiquita in Dole. Razlogovanje Splošnega sodišča iz točk od 590 do 651 izpodbijane sodbe naj bi temeljilo na umetni razdelitvi njegove analize na, prvič, kršitveno ravnanje in, drugič, odgovornost, pri čemer naj bi subjektivni element obravnavalo le v okviru odgovornosti.
- 152 Po mnenju družbe Del Monte namreč neseznanjenost družbe Weichert z navedeno korespondenco ni le olajševalna okoliščina za določitev zneska globe, temveč ključen element za ugotovitev, ali je bila podana enotna in trajajoča kršitev. Usklajena ravnanja pomenijo enotno in trajajočo kršitev le, če je mogoče ugotoviti, da je šlo za uresničevanje skupnega cilja ter seznanjenost in/ali pripravljenost na oziroma sprejemanje tveganj, povezanih s sodelovanjem pri celotnem omejevalnem ravnanju. To merilo naj bi torej vsebovalo objektivne in subjektivne elemente, pri družbi Weichert pa naj subjektivni element ne bi bil podan.
- 153 Družba Weichert pritrjuje trditvam družbe Del Monte in dodaja, da se je Splošno sodišče v delu, v katerem je v točki 593 izpodbijane sodbe razsodilo, da so bili dvostranski pogovori med družbama Dole in Chiquita ter družbama Dole in Weichert povezani in medsebojno usklajeni, oprlo le na okoliščino, da je bila družba Dole vpletena v obe vrsti pogovorov. Če pa bi to zadostovalo, naj bi bilo mogoče katere koli dvostranske pogovore, ki so v nasprotju s členom 81 ES, šteti za enotno in trajajočo kršitev.
- 154 Družba Weichert meni, da bi ta napačna uporaba prava morala povzročiti razglasitev ničnosti sporne odločbe v celoti, saj naj ugotovitve enotne in trajajoče kršitve ne bi bilo mogoče ločiti od preostalega dela te odločbe.
- 155 Komisija izpodbija trditve družb Del Monte in Weichert.

Presoja Sodišča

- 156 V skladu z ustaljeno sodno prakso je kršitev člena 81(1) ES lahko ne le posledica ločenega dejanja, ampak tudi niza dejanj ali celo trajajočega ravnanja, čeprav bi lahko tudi en ali več elementov tega niza dejanj ali trajajočega ravnanja sam po sebi in ločeno pomenil kršitev navedene določbe. Tako lahko Komisija, kadar se različna dejanja zaradi istega cilja izkrivljanja konkurence na skupnem trgu uvrščajo v „celovit načrt“, pripiše odgovornost za ta dejanja glede na sodelovanje pri kršitvi kot celoti (sodba Komisija/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 157 Podjetje, ki je pri taki enotni in kompleksni kršitvi sodelovalo s svojimi ravnanji, ki spadajo pod pojma sporazum ali usklajeno ravnanje s protikonkurenčnim ciljem v smislu člena 81(1) ES in ki naj bi pripomogla k uresničitvi kršitve v celoti, je tako lahko odgovorno tudi za ravnanja drugih podjetij v okviru te kršitve v celotnem obdobju svojega sodelovanja pri navedeni kršitvi. Za tak primer gre, če se ugotovi, da je navedeno podjetje nameravalo s svojim ravnanjem prispevati k skupnim ciljem, za katere so si prizadevali vsi udeleženci, in da je vedelo za protipravna ravnanja, ki so jih drugi udeleženci predvideli ali izvajali pri izpolnjevanju istih ciljev, ali da je lahko ta ravnanja razumno predvidelo in je bilo pripravljeno sprejeti tveganje (sodba Komisija/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, točka 42 in navedena sodna praksa).
- 158 Tako je lahko podjetje neposredno sodelovalo pri vseh protikonkurenčnih ravnanjih, ki sestavljajo enotno in trajajočo kršitev, zato je v takem primeru Komisija upravičena temu podjetju naložiti odgovornost za vsa ta ravnanja in s tem za navedeno kršitev v celoti. Prav tako je lahko podjetje sodelovalo le pri delu protikonkurenčnih ravnanj, ki sestavljajo enotno in trajajočo kršitev, pri tem pa je vedelo za vsa ostala protipravna ravnanja, ki so jih drugi udeleženci omejevalnega sporazuma predvideli ali izvajali pri izpolnjevanju istih ciljev, ali pa je lahko ta ravnanja razumno predvidelo in je bilo pripravljeno sprejeti tveganje. V takem primeru je Komisija ravno tako upravičena temu podjetju pripisati odgovornost za vsa protikonkurenčna ravnanja, ki sestavljajo tako kršitev, in s tem odgovornost za to kršitev v celoti (sodba Komisija/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, točka 43).
- 159 Nasprotno pa, če je podjetje neposredno sodelovalo pri enem ali več protikonkurenčnih ravnanjih, ki sestavljajo enotno in trajajočo kršitev, vendar ni dokazano, da je s svojim ravnanjem želelo prispevati k vsem skupnim ciljem, za katere so si prizadevali drugi udeleženci omejevalnega sporazuma, in da je vedelo za vsa protipravna ravnanja, ki so jih ti udeleženci predvideli ali izvajali pri izpolnjevanju istih ciljev, kot jim je sledilo to podjetje, ali da je lahko ta ravnanja razumno predvidelo in je bilo pripravljeno sprejeti tveganje, je Komisija upravičena temu podjetju naložiti odgovornost le za ravnanja, pri katerih je neposredno sodelovalo, in za ravnanja, ki so jih drugi udeleženci omejevalnega sporazuma predvideli ali izvajali pri izpolnjevanju istih ciljev, kot jim je sledilo to podjetje, ter za katera je dokazano, da je to podjetje zanje vedelo ali jih je lahko razumno predvidelo in je bilo pripravljeno sprejeti tveganje (sodba Komisija/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, točka 44).
- 160 Zato Splošno sodišče v obravnavanem primeru ni napačno uporabilo prava s presojo, da okoliščina, da družba Weichert ni bila seznanjena z izmenjavanjem informacij med družbama Dole in Chiquita niti ni s tem morala biti seznanjena, ni mogla odpraviti enotne in trajajoče narave ugotovljene kršitve, za katero pa odgovornosti ni bilo mogoče v celoti pripisati tej družbi.
- 161 Iz tega je razvidno, da je treba peti pritožbeni razlog v zadevi C-293/13 P in zato pritožbo družbe Del Monte zavriniti.

Pritožba Komisije v zadevi C-294/13 P

Interes družbe Weichert za vložitev odgovora na pritožbo

Trditve strank

- 162 Zaradi ugotovitev iz točk 48 in 49 te sodbe Komisija in družba Del Monte izpodbijata interes družbe Weichert za predložitev odgovora na pritožbo.
- 163 Družba Weichert zavrača trditve Komisije in družbe Del Monte.

Presoja Sodišča

- 164 Kot je bilo poudarjeno v točki 51 te sodbe, lahko v skladu s členom 172 Poslovnika Sodišča vsaka stranka v zadevi pred Splošnim sodiščem, na katero se nanaša pritožba, ki ima „interes za ugoditev pritožbi ali njeno zavrnitev“, v dveh mesecih od vročitve pritožbe vloži odgovor nanjo.
- 165 V obravnavanem primeru je v nasprotju s tem, kar se zdi, da menita Komisija in družba Del Monte, očitno, da ima družba Weichert interes za zavrnitev pritožbe Komisije. Če bi namreč Sodišče moralo ugoditi tej pritožbi, bi bil lahko znesek globe, za plačilo katere družba Weichert odgovarja solidarno, višji, tako da je v njenem interesu, da poda stališča o vseh s tem povezanih pravnih vprašanjih.
- 166 Zato je treba ugotoviti, da ima družba Weichert interes za vložitev odgovora na pritožbo.

Prvi pritožbeni razlog v zadevi C-294/13 P: obstoj pravne obveznosti družbe Weichert, da zagotovi informacije Komisiji

Trditve strank

- 167 Komisija trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je v točkah od 840 do 853 izpodbijane sodbe ugotovilo, da so informacije, ki jih je družba Weichert zagotovila med upravnim postopkom, utemeljevale znižanje globe, naložene s sporno odločbo.
- 168 Navaja, da se lahko v skladu s točko 29 Smernic osnovni znesek globe, ki jo je treba naložiti v skladu s členom 23 Uredbe št. 1/2003, zmanjša, kadar zadevno podjetje dejansko sodeluje s Komisijo, in to zlasti v obsegu, ki presega njegove pravne obveznosti glede sodelovanja.
- 169 Komisija pa meni, da so podjetja dolžna odgovoriti na zahtevke za informacije, podane na podlagi člena 18 Uredbe št. 1/2003, saj ta določba podjetjem ne priznava nikakršne pravice do neizpolnjevanja teh zahtev in jim nalaga obveznost dejavnega sodelovanja. Tako naj bi imela pravico podjetju naložiti obveznost, da ji zagotovi vse potrebne informacije glede dejanskega stanja, s katerimi utegne biti seznanjeno, in da ji po potrebi pošlje s tem povezane dokumente.
- 170 Zato naj podjetje, ki zagotovi informacije v odgovor na zahtevo Komisije za informacije, ne bi preseglo obsega sodelovanja, ki ga mora nuditi na podlagi navedene določbe, in informacije, ki so v tem okviru sporočene, ne pomenijo prostovoljnega sodelovanja, ki bi ga bilo treba nagraditi z zmanjšanjem globe, naložene zadevnemu podjetju.

- 171 Iz ustaljene sodne prakse Splošnega sodišča naj bi tako izhajalo, da sodelovanje, ki ne presega obveznosti, določenih v členu 18(1) Uredbe št. 1/2003, podjetju ne daje pravice do nobenega znižanja globe, ki jo je treba naložiti temu podjetju, ne glede na to, ali so se informacije zahtevale na podlagi člena 18(2) te uredbe ali z odločbo na podlagi odstavka 3 te določbe.
- 172 Komisija dodaja, da podjetje, ki zgolj izpolnjuje obveznosti sodelovanja, ki jih ima na podlagi navedene uredbe, ne izkazuje resnične pripravljenosti na sodelovanje v smislu sodne prakse Sodišča o obvestilu o prizanesljivosti.
- 173 Komisija poudarja, da bi bili cilji destabilizacije omejevalnih sporazumov s spodbujanjem podjetij k njihovi prijavi pri Komisiji in k olajšanju njene naloge s predložitvijo dokazov resno ogroženi, če bi bila lahko podjetja, ki informacij ne predložijo spontano, temveč se zgolj odzivajo na preiskovalne ukrepe, upravičena do znižanj globe, če bi se njihove informacije izkazale za koristne.
- 174 Navaja, da so v številnih primerih informacije, ki so bile predložene v odgovor na zahteve za informacije, koristne za ugotovitev kršitve, ki se preiskuje, saj je ta preiskovalni instrument namenjen prav temu, da lahko Komisija pridobi informacije, ki so po njenem mnenju koristne.
- 175 Nazadnje je Komisija ugotovila, da stanje postopka omogoča dokončno odločanje o sporu in je Sodišču predlagala, naj končni znesek globe, katere plačilo je solidarno naloženo družbama Weichert in Del Monte, določi na 9.800.000 EUR.
- 176 Družbi Del Monte in Weichert odgovarjata, da trditve Komisije izhajajo iz napačne razlage izpodbijane sodbe, saj je Splošno sodišče v točkah od 834 od 839 preučilo prostovoljnost sodelovanja družbe Weichert in je v točki 840 te sodbe potrdilo, da je bilo to sodelovanje prostovoljno, ker ni potekalo v odgovor na odločbo v smislu člena 18(3) Uredbe št. 1/2003, temveč v odgovor zgolj na zahtevek v smislu odstavka 2 te določbe.
- 177 Poleg tega družbi Del Monte in Weichert menita, da ne obstaja pravna obveznost odgovoriti na enostavni zahtevek za informacije na podlagi člena 18(2) Uredbe št. 1/2003. Poudarjata, da zgolj odločba na podlagi odstavka 3 te določbe ustvarja izvršljivo pravno obveznost, mogoče jo je izpodbijati ter v skladu s členoma 23 in 24 te uredbe lahko v primeru neodgovora povzroči sankcije. V primeru enostavnega zahtevka za informacije naj za neodgovor ne bi bili zagroženi niti globa niti periodična denarna kazen. Poleg tega naj bi bile v skladu s členom 288 PDEU zavezujoče le uredbe, direktive in odločbe. Zato naj bi lahko Komisija, če podjetje ne odgovori na tak zahtevek, za določitev pravne obveznosti sprejela odločbo.
- 178 Družbi Del Monte in Weichert prav tako menita, da je Splošno sodišče izvajalo svojo pristojnost za odločanje v sporu polne jurisdikcije glede spremembe glob in da ni vezano na smernice Komisije. Vendar naj ta ne bi mogla utemeljeno trditi, da dodeljeno znižanje ogroža uporabo obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 in tega znižanja ni mogoče izpodbijati z obrazložitvijo, da ne ustreza enemu od obvestil. Splošno sodišče naj bi že priznalo znižanja globe za odgovore na navadne zahteve za informacije in Sodišče naj nikoli ne bi nasprotovalo taki praksi.
- 179 Nazadnje družbi Del Monte in Weichert menita, da bojzani Komisije v zvezi z odvrčalnim učinkom njenih glob niso verjetne, saj je Splošno sodišče globo znižalo za 2 % osnovnega zneska. Poleg tega naj bi Komisija lahko, če bi želela preprečiti taka znižanja, sprejela odločbo na podlagi člena 18(3) Uredbe št. 1/2003. Podjetja, ki se odzovejo na zahteve za informacije, naj bi znatno olajšala preiskave in se odpovedala nekaj postopkovnim pravicam.

Presoja Sodišča

- 180 V točkah od 840 do 853 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče razsodilo, da je odgovor družbe Weichert na zahtevek za informacije, sprejet na podlagi člena 18(2) Uredbe št. 1/2003, upravičeval znižanje globe zaradi sodelovanja te družbe v upravnem postopku.
- 181 Glede tega Komisija, kadar na podlagi člena 18(2) navedene uredbe pošlje podjetjem ali podjetniškim združenjem enostavni zahtevek za informacije, navede pravno podlago in namen zahtevka, podrobno navede, katere informacije zahteva, ter določi rok, v katerem mora informacije prejeti.
- 182 V obravnavanem primeru ni sporno, da družbi Weichert ni bila naložena obveznost predložitve informacij z uradno odločbo v smislu člena 18(3) Uredbe št. 1/2003, temveč je bila k temu pozvana z enostavnim zahtevkom za informacije na podlagi člena 18(2) te uredbe.
- 183 Ker pa je družba Weichert samo odgovorila na enostavni zahtevek za informacije, je treba ugotoviti, da Komisiji ni predložila informacij, ne da bi bila k temu pozvana.
- 184 V zvezi s tem je, kot poudarja generalna pravobranilka v točki 246 sklepnih predlogov, znižanje globe, kot je določeno v obvestilu o prizanesljivosti iz leta 2002, upravičeno le, če podjetje Komisiji predloži informacije, ne da bi bilo k temu pozvano. V skladu z ustaljeno sodno prakso namreč ni samo nujno, da ravnanje zadevnega podjetja olajša nalogo Komisije glede ugotovitve obstoja kršitve, temveč mora prav tako izkazovati resnično pripravljenost za sodelovanje (glej v tem smislu sodbe Dansk Rørindustri in drugi/Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, EU:C:2005:408, točki 395 in 396, ter Schenker & Co. in drugi, C-681/11, EU:C:2013:404, točka 48).
- 185 Kakršna koli druga razlaga bi škodila tako cilju kot odvrtačnemu učinku ureditve prizanesljivosti, saj bi po eni strani vsem udeležencem omejevalnega sporazuma priznala ugodnost znižanja globe, takoj ko bi Komisiji na njeno zahtevo predložili koristne informacije in/ali dokaze, po drugi pa bi podjetja spodbujala k previdni drži, namesti da bi Komisiji na svojo pobudo čim hitreje in v čim bolj predložili take informacije in dokaze.
- 186 Zato je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo z ugotovitvijo iz točk od 840 do 853 izpodbijane sodbe, da odgovor na zahteve za informacije na podlagi člena 18(2) Uredbe št. 1/2003 upravičuje znižanje globe.
- 187 Poleg tega je Splošno sodišče, kot je razvidno iz točk od 853 do 856 in 880 izpodbijane sodbe, enako napačno uporabilo pravo s tem, da je z izvajanjem svoje pristojnosti za odločanje v sporu polne jurisdikcije družbama Del Monte in Weichert priznalo 10-odstotno znižanje globe zaradi sodelovanja zadnjenavedene med upravnim postopkom, čeprav ni mogoče šteti, da ravnanje družbe Weichert izkazuje resnično pripravljenost za sodelovanje.
- 188 V teh okoliščinah je treba sprejeti prvi pritožbeni razlog Komisije v zadevi C-294/13 P in razveljaviti prvo točko izreka izpodbijane sodbe.

Drugi pritožbeni razlog v zadevi C-294/13 P: neobstoj gospodarske enote, sestavljene iz družb Del Monte in Weichert, med upravnim postopkom

- 189 Ker je Komisija drugi pritožbeni razlog navedla podredno in je bil prvi pritožbeni razlog sprejet, drugega pritožbenega razloga ni treba preučiti.

Nasprotni pritožbi družb Weichert in Del Monte v zadevi C-294/13 P

Trditve strank

- 190 Če bi moralo Sodišče sprejeti prvi pritožbeni razlog Komisije v zadevi C-294/13 P, družba Del Monte meni, da bi bilo treba preučiti, ali se je z zahtevki Komisije za informacije zahtevalo, da družba Weichert prizna, da je kršila člen 81 ES. Ker Splošno sodišče ni odločalo o tem, ali je imela družba Weichert pravico, da ne odgovori, ker bi se zahtevki za informacije nanašali na izjave, ki bi pomenile samoobtožbo, naj bi se pri izpodbijani sodbi napačno uporabilo pravo.
- 191 Družba Weichert trdi tudi, da bi se, če bi morali zahtevki za informacije vključevati pravno obveznost odgovora, moral uporabljati privilegij zoper samoobtožbo in ugotovitve Splošnega sodišča, da se družba Weichert ni imela pravice sklicevati na to pravico, ne bi bilo več mogoče zagovarjati. Ker se je namreč od družbe Weichert zahtevalo, da natančno pojasni, kaj so se dvostransko dogovarjali pred določitvijo cen, v okoliščinah, v katerih je Komisija sumila, da je cilj dogovarjanja omejevanje konkurence, naj bi se z vprašanji družbo Weichert sililo v priznanje kršitve, ki bi jo morala dokazati Komisija.
- 192 Komisija izpodbija trditve družb Weichert in Del Monte. Poleg tega meni, da nasprotna pritožba družbe Weichert v zadevi C-294/13 P ni dopustna.

Presoja Sodišča

- 193 Sodišče mora presoditi, ali učinkovito izvajanje sodne oblasti v okoliščinah obravnavanega primera upravičuje vsebinsko zavrnitev nasprotne pritožbe družbe Weichert v zadevi C-294/13 P, ne da bi se odločalo o ugovoru nedopustnosti, ki ga je vložila Komisija (glej v tem smislu sodbo Svet/Boehringer C-23/00 P, EU:C:2002:118, točka 52).
- 194 Ugotoviti je treba, da je tako. Tudi če bi bilo namreč treba navedeni ugovor nedopustnosti sprejeti, bi bilo treba vsebinsko preučiti trditve družbe Del Monte, ki so v bistvu enake trditvam družbe Weichert.
- 195 Glede tega pa iz sodne prakse izhaja, da v privilegij zoper samoobtožbo ne posegajo zahtevki za informacije, sprejeti na podlagi člena 18(2) Uredbe št. 1/2003 (glej v tem smislu sodbi Dalmine/Komisija, C-407/04 P, EU:C:2007:53, točka 35, ter Erste Group Bank in drugi/Komisija, C-125/07 P, C-133/07 P in C-137/07 P, EU:C:2009:576, točka 272).
- 196 Če se informacije, ki se zahtevajo na taki podlagi, ne predložijo v predpisanem roku, to namreč ne more povzročiti naložitve globe ali periodične denarne kazni na podlagi člena 23 oziroma člena 24 Uredbe št. 1/2003. Enostavni zahtevki za informacije se tako razlikuje od uradne odločbe, sprejete na podlagi člena 18(3) Uredbe št. 1/2003, za neodgovor na katero navedena uredba določa naložitev denarnih kazni.
- 197 V obravnavanem primeru zadostuje ugotovitev, da Komisija glede družbe Weichert ni sprejela odločbe v smislu člena 18(3) Uredbe št. 1/2003.
- 198 V teh okoliščinah se družbi Weichert in Del Monte ne moreta uspešno sklicevati na pravico družbe Weichert, da je Komisija ne sme prisiliti k priznanju, da je sodelovala pri kršitvi (glej v tem smislu sodbi Dalmine/Komisija, C-407/04 P, EU:C:2007:53, točka 35, ter Erste Group Bank in drugi/Komisija, C-125/07 P, C-133/07 P in C-137/07 P, EU:C:2009:576, točka 272).
- 199 Iz tega je razvidno, da je treba nasprotni pritožbi družb Weichert in Del Monte v zadevi C-294/13 P zavrniti.

Spor na prvi stopnji

- 200 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko to v primeru razveljavitve odločitve Splošnega sodišča samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje.
- 201 Ker je treba v obravnavanem primeru razveljaviti samo prvo točko izreka izpodbijane sodbe, ki se nanaša na znesek globe, ima Sodišče na voljo potrebne elemente, da dokončno odloči o tem znesku.
- 202 Glede tega je treba, da bi se popravila napačna uporaba prava, ugotovljena v točki 187 te sodbe, in ob upoštevanju preudarkov iz točk od 183 do 185 te sodbe, odpraviti 10-odstotno znižanje globe, ki ga je Splošno sodišče priznalo zaradi sodelovanja družbe Weichert v upravnem postopku, in zato globo določiti na 9.800.000 EUR.

Stroški

- 203 Sodišče v skladu s členom 184(2) Poslovnika odloči o stroških, če pritožba ni utemeljena ali če je utemeljena in samo dokončno odloči v sporu.
- 204 V skladu s členom 138(1) navedenega poslovnika, ki se na podlagi njegovega člena 184(1) uporablja za pritožbeni postopek, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 205 V skladu s členom 140(3) tega poslovnika, ki se na podlagi njegovega člena 184(1) uporablja za pritožbeni postopek, lahko Sodišče intervenientu naloži, da nosi svoje stroške.
- 206 Ker družbi Del Monte in Weichert nista uspeli v nobenem postopku in je Komisija v vseh teh postopkih predlagala, naj se jima naloži plačilo stroškov, jima je treba naložiti plačilo stroškov. Vendar je treba odločiti, da družba Weichert nosi svoje stroške v postopkih, ki sta ju začeli družba Del Monte in Komisija.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. **Pritožba v zadevi C-293/13 P in nasprotni pritožbi v zadevah C-293/13 P in C-294/13 P se zavrnejo.**
2. **Točka 1 izreka sodbe Fresh Del Monte Produce/Komisija (T-587/08, EU:T:2013:129) se razveljavi.**
3. **Znesek globe, naložene na podlagi člena 2(c) Odločbe Komisije C (2008) 5955 final z dne 15. oktobra 2008 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] (Zadeva COMP/39.188 – Banane), se določi na 9.800.000 EUR.**
4. **Družbi Fresh Del Monte Produce Inc. se naloži plačilo stroškov, povezanih s pritožbama v zadevah C-293/13 P in C-294/13 P ter z njeno nasprotno pritožbo v zadevi C-294/13 P, razen stroškov, nastalih družbi Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG, ki nosi svoje stroške, povezane z vsemi navedenimi postopki.**
5. **Družbi Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG se naloži plačilo stroškov, povezanih z njenima nasprotnima pritožbama v zadevah C-293/13 P in C-294/13 P.**

Podpisi